



สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม  
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)  
Office of Insurance Commission

แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓  
(พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)

สายกลยุทธ์องค์กร สำนักงาน คปภ.  
ธันวาคม ๒๕๕๘

## แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)

### ๑) เป้าหมายของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓

แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓ ต้องการให้ “ระบบประกันภัยไทยเติบโตอย่างยั่งยืน และได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชน” โดยคาดหวังให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

- ระบบประกันภัยมีความมั่นคงและดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ
- ประชาชนมีความรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัย
- สภาพแวดล้อมในระบบประกันภัยเอื้อต่อการแข่งขัน

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันภัย ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์หลัก โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีมาตรการสำคัญที่จะดำเนินการ ดังนี้

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมประกันภัย

เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีความมั่นคง แข็งแรงทางการเงิน มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับไว้วางใจของประชาชน โดยดำเนินการผ่านกลยุทธ์ที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

๑. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีความมั่นคงแข็งแรงทางการเงิน และมีขีดความสามารถในการรับประกันภัยตลอดจนเพื่อรองรับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ยกกระดับมาตรฐานเงินกองทุน เพื่อให้ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคงทางการเงิน และมีแนวทางการกำกับเป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยการ

๑.๑.๑ พัฒนารอบการกำกับเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง ระยะที่ ๒ (RBC๒) เพื่อเตรียมการยกระดับเข้าสู่ความเพียงพอของเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมายให้อยู่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๙.๕

๑.๑.๒ กำหนดให้บริษัทมีกระบวนการประเมินความเสี่ยงภายในของบริษัท (Own Risk and Solvency Assessment)

๑.๑.๓ ศึกษาแนวทางการแยกเงินกองทุนในส่วนของผู้เอาประกันภัย (Insurance fund) และเงินกองทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholders' fund) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายของผู้บริหารในการปรับปรุงโครงสร้างการกำกับดูแล

๑.๒ มุ่งนคลายข้อจำกัดในสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้ธุรกิจประกันภัย มีช่องทางการระดมทุนที่หลากหลาย และมีการถ่ายโอนระบบงาน ความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศ (Knowledge Transfer) โดยการ

๑.๒.๑ ศึกษาแนวทางการยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมประกันภัย และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติของบริษัทประกันภัย โดยการศึกษาและวิเคราะห์ สภาพธุรกิจ หลักเกณฑ์การกำกับดูแลผู้ถือหุ้นต่างชาติของประเทศต่างๆ รวมถึงรายละเอียดกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินการ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมีผู้ถือหุ้นต่างชาติเกินกว่า ๔๙%

๑.๒.๒ ผลักดันการแก้ไขกฎหมายแม่บทเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติ สามารถเพิ่มสัดส่วนลงทุนในธุรกิจประกันภัยไทย

๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นทุน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย โดยการ

๑.๓.๑ ทบทวนกฎเกณฑ์ ระเบียบให้มีความกระชับและทันสมัย เพื่อลดความซ้ำซ้อนและอุปสรรคในการแข่งขัน

๑.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย โดยส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยใช้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญที่มีอยู่เพื่อให้บริการสนับสนุนแก่บุคคลอื่น (Insource) และเปิดโอกาสให้สามารถใช้บริการจากบุคคลภายนอกในระบบที่จำเป็นได้ (Outsource)

๑.๓.๓ นำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาประสิทธิภาพและรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจประกันภัย เพื่อมุ่งไปสู่การเป็น Digital Business

๑.๓.๔ ศึกษา และวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนในการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันภัย เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการต้นทุนที่มีประสิทธิภาพ

**๒. ยกระดับมาตรฐานการดำเนินธุรกิจประกันภัย** เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและให้บริการที่มีคุณภาพ รวมถึงกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทประกันภัย มีความรู้ความสามารถเหมาะสมต่อหน้าที่รับผิดชอบ โดยดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ ยกระดับการบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย เพื่อส่งเสริมให้บริษัทประกันภัย บริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ รวมถึงมีการกำหนดแผนธุรกิจที่คำนึงถึงความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง โดยการกำหนดกรอบและโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เหมาะสม ตามมาตรฐานสากล เช่น คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานบริหารความเสี่ยง หน่วยงานคณิตศาสตร์ประกันภัย

๒.๒ ยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานในกิจกรรมหลักของธุรกิจประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่จำเป็นและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลักของบริษัท เช่น การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การพิจารณารับประกันภัย การประกันภัยต่อ การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นต้น

๒.๓ กำหนดคุณสมบัติและความสามารถที่เหมาะสมของผู้มีอำนาจในการจัดการ (Significant Person) เพื่อให้กรรมการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้มีอำนาจในการจัดการบริษัท มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมและมีความซื่อสัตย์ต่อภารกิจ โดยการ

๒.๓.๑ ผลักดันการแก้ไขกฎหมายให้สำนักงาน คปภ. มีอำนาจในการกำหนดคุณสมบัติและความเหมาะสมของกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้มีอำนาจในการจัดการบริษัท และมีอำนาจในการให้ความเห็นชอบ

๒.๓.๒ ทหาร่วมกับภาคธุรกิจในการกำหนดแนวปฏิบัติที่ดี เรื่องคุณสมบัติและความสามารถเหมาะสมของกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้มีอำนาจในการจัดการบริษัท เช่น กำหนดเป็นเงื่อนไขพิเศษในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต และเป็นคะแนนพิเศษในการตัดสินรางวัลประกันภัยดีเด่นครบวงจรประจำปี เป็นต้น

๒.๔ ยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินธุรกิจ โดยผลักดันให้บริษัทประกันภัยเปิดเผยสารสนเทศที่ครอบคลุมเพียงพอในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เห็นภาพที่ชัดเจนของการดำเนินธุรกิจ ผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินและเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนวินัยตลาด (Market discipline) และยกระดับความรู้ด้านประกันภัยโดยครอบคลุมสารสนเทศใน ๒ ลักษณะ

๑) รายงานทางการเงิน

๒) Company Profile และข้อมูลผลการดำเนินงาน

- ข้อมูลเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง(ไตรมาศ)
- ผลการดำเนินงาน(ไตรมาศ)
- Corporate Governance Framework

๓. ยกระดับพฤติกรรมทางตลาดของระบบประกันภัย เพื่อให้ระบบประกันภัยมีการดำเนินการ และให้บริการประชาชนด้วยความเป็นธรรมและประชาชนมีความเชื่อมั่น โดยดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ พัฒนาการกำกับช่องทางการจำหน่าย

๓.๑.๑ พัฒนาแนวทางการกำกับและตรวจสอบคนกลางประกันภัย

๓.๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บริษัทประกันภัยมีระบบในการควบคุมคุณภาพการขาย

ผลิตภัณฑ์ประกันภัย

๓.๒ ยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสินไหม และการจัดการเรื่องร้องเรียนด้านการ

ประกันภัยที่เป็นธรรม มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน

๓.๒.๑ พัฒนามาตรฐานของระบบงานและบุคลากรในการจัดการสินไหม และเรื่อง

ร้องเรียน

๓.๒.๒ ผลักดันให้ภาคธุรกิจมีการนำระบบไปใช้อย่างสมบูรณ์ ผ่านการออกแนวปฏิบัติ

หรือประกาศฯ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเตรียมการและทดสอบระบบอย่างค่อยเป็นค่อยไป

**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเสริมสร้างความรู้และการเข้าถึงการประกันภัย**

เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ และเข้าใจสิทธิ สามารถเข้าถึงการประกันภัย และเลือกใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม โดยดำเนินการผ่านกลยุทธ์ที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

๑. **เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัย** เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัย และใช้ประกันภัยเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงให้กับชีวิตและทรัพย์สิน ผ่านการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ และภาคเอกชนในการเสริมสร้างความรู้ด้านการประกันภัย เพื่อการผลักดันการให้ความรู้ด้านการประกันภัย และการถ่ายทอดความรู้ไปยังสาธารณชน โดยการพัฒนาเครื่องมือ รูปแบบ วิธีการ และสื่อประชาสัมพันธ์ในการให้ความรู้ด้านการประกันภัยที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

กลุ่มเป้าหมาย	เนื้อหาสาระ	เครื่องมือและสื่อ
๑) กลุ่มประชาชนทั่วไป วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชน รวมถึงผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัย สามารถเลือกการประกันภัยเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงให้กับตนเองและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม	- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย (การประกันภัยคืออะไร มีกี่ประเภท จะเลือกซื้ออย่างไรให้เหมาะกับตนเอง) - ความเสี่ยงของตนเอง ความสำคัญของการวางแผนการออม และการบริหารความเสี่ยง - หลักการประกันภัย สิทธิ หน้าที่ และประโยชน์ที่จะได้รับ - ประเภทและของการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยแต่ละประเภท - ข้อมูลรายละเอียดผลิตภัณฑ์ประกันภัย ผลประโยชน์/ความคุ้มครอง	<ul style="list-style-type: none"> <li>● สื่อทุกประเภท</li> <li>- วิทยุ โทรทัศน์หนังสือพิมพ์ Social Media</li> <li>- Web Education ด้านการประกันภัย</li> <li>● สื่อทางเลือก</li> <li>- คู่มือประกันภัยเบื้องต้น สำหรับประชาชน</li> <li>- โครงการอาสาสมัครประกันภัย</li> </ul>
๒) กลุ่มเยาวชน นิสิต นักศึกษา วัตถุประสงค์ : เพื่อให้กลุ่มเยาวชน นิสิต นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัยและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตามสัญญาประกันภัย พร้อมทั้งสามารถเลือกใช้การประกันภัยเป็นเครื่องมือในการบริหาร	- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย (การประกันภัยคืออะไร มีกี่ประเภท จะเลือกซื้ออย่างไรให้เหมาะกับตนเอง) - ความเสี่ยงของตนเอง การวางแผนการออม และการบริหารความเสี่ยง - ประโยชน์ และประเภทของการประกัน	<ul style="list-style-type: none"> <li>- การจัดกิจกรรมด้านการประกันภัย และการแข่งขันตอบปัญหาด้านการประกันภัย</li> <li>- การจัดรณรงค์ และให้ความรู้ด้านประกันภัย</li> <li>- การจัดกิจกรรมแนะนำอาชีพ</li> </ul>

กลุ่มเป้าหมาย	เนื้อหาสาระ	เครื่องมือและสื่อ
<p>ความเสี่ยงให้กับตนเองและครอบครัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นการบ่มเพาะให้เยาวชน นิสิต นักศึกษาที่มีความสนใจเลือกเรียนด้านการประกันภัยและเลือกเรียนในสายการเรียนเพื่อเตรียมเข้าสู่อุตสาหกรรมประกันภัยในอนาคต</p>	<p>ชีวิต/ประกันวินาศภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- อาชีพ เส้นทางอาชีพด้านการประกันภัย</li> <li>และหลักสูตรด้านการประกันภัย</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- การสอดแทรกความรู้ด้านการประกันภัย ไปกับการให้ความรู้ทางการเงิน ในหลักสูตรการศึกษา</li> </ul>
<p>๓) กลุ่มผู้ประกอบการ/SMEs</p> <p>วัตถุประสงค์ : เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการ/SMEs มีความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัย และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตามสัญญาประกันภัย พร้อมทั้งสามารถเลือกใช้บริการประกันภัยเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงให้กับตนเองและสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย (การประกันภัยคืออะไร มีกี่ประเภท จะเลือกซื้ออย่างไรให้เหมาะกับตนเอง)</li> <li>- ความเสี่ยงของตนเอง และประโยชน์ของการประกันภัยในการบริหารความเสี่ยง</li> <li>- ข้อมูลผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับธุรกิจ SME</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- การบรรยายให้ความรู้ร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าไทย)</li> <li>- คู่มือ แผ่นพับสำหรับ SME</li> </ul>
<p>๔) กลุ่มหน่วยงานเครือข่าย ประกอบด้วย ตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ได้มีความร่วมมือ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โรงพยาบาล สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ กศน. สคบ )</p> <p>วัตถุประสงค์ : เพื่อให้หน่วยงานเครือข่ายมีความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัยและพร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เสียหายให้สามารถรับรู้และเข้าใจในสิทธิที่ตนพึงได้รับจากการประกันภัยได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย (การประกันภัยคืออะไร มีกี่ประเภท จะเลือกซื้ออย่างไรให้เหมาะกับตนเอง)</li> <li>- ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเช่นหน้าที่ บทลงโทษ สิทธิ ช่องทางการขอรับสิทธิ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</li> <li>- การประกันภัยที่เกี่ยวข้อง : ประเภท ผลประโยชน์ สิทธิ หน้าที่ และช่องทางติดต่อกับสำนักงาน คปภ.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- การบรรยายให้ความรู้ด้านการประกันภัย/แผ่นพับ</li> </ul>

## ๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้สอดคล้องกับความต้องการและความเสี่ยง

เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ประกันภัยมีความหลากหลาย สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงและความต้องการของประชาชนที่ทันต่อสถานการณ์ โดยดำเนินการดังนี้

### ๒.๑ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่รองรับสังคมผู้สูงอายุ โดยการ

๒.๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อการออมระยะยาวรองรับวัยเกษียณเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมผู้สูงอายุ และให้ประชาชนมีหลักประกันความมั่นคงของรายได้ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคตเมื่อเกษียณอายุการทำงาน

๒.๑.๒ ผลักดันให้ภาครัฐสนับสนุนให้มีการออกหลักทรัพย์/พันธบัตรที่มีระยะเวลาลงทุนระยะยาว เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีแหล่งในการลงทุนระยะยาวที่มีความสอดคล้องกับภาระผูกพันของบริษัทที่ต้องจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย

๒.๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพ โดยการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบประกันสุขภาพ เพื่อกำหนดแนวทางและดำเนินการพัฒนาระบบประกันสุขภาพที่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย และเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน รองรับสังคมผู้สูงอายุ

๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับรายย่อย เพื่อให้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศได้เข้าถึงการประกันภัย สามารถใช้บริการประกันภัยเป็นเครื่องมือในการสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินด้วยตนเอง และยังเป็นการแบ่งเบาภาระของภาครัฐในการเยียวยาประชาชน โดยผลักดันให้

บริษัทประกันภัยพัฒนาและเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับรายย่อยในรูปแบบผลิตภัณฑ์และช่องทางการจำหน่ายต่างๆ ที่สามารถตอบสนองการดำเนินชีวิตของประชาชนผู้มีรายได้น้อยรวมถึงผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ ให้มีปริมาณเพิ่มมากยิ่งขึ้น อาทิเช่น พัฒนาการกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยบ้านอยู่อาศัย (ไมโครอินชัวร์นซ์) ซึ่งให้ความคุ้มครองภัยธรรมชาติ กรมธรรม์ประกันภัยข้าวนาปี (ดำเนินการต่อเนื่อง) และการพัฒนากรมธรรม์ประกันภัยสำหรับรายย่อยแบบอื่นๆ

**๓. ขยายช่องทางการเข้าถึงการประกันภัยของประชาชน** เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการประกันภัยได้เพิ่มขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

๓.๑ พัฒนาช่องทางการเข้าถึงการประกันภัยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยการพัฒนาระบบการขายประกันภัยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานของกระบวนการขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้บริการด้านการประกันภัยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเกณฑ์การกำกับ และควบคุมความเสี่ยงด้านอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม

๓.๒ ส่งเสริมการเข้าถึงการประกันภัยสำหรับรายย่อย โดยพัฒนาและสร้างช่องทางการจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงประชาชนในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ สะดวก และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต อาทิ การขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านร้านค้าในชุมชน ร้านขายอุปกรณ์เพื่อการเกษตร และร้านขายรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

### ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแข่งขัน

เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีขีดความสามารถในการแข่งขันพร้อมรับสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นพลวัตสูง โดยดำเนินการผ่านกลยุทธ์ที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

**๑. เสริมสร้างการแข่งขันผ่านการผ่อนคลายการกำกับผลิตภัณฑ์ประกันภัย** โดยผ่อนคลายกรอบการกำกับราคาและผลิตภัณฑ์ประกันภัยมีความยืดหยุ่นและอิงกลไกตลาดมากขึ้น (Detariffication) เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากราคาและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประกันภัย และธุรกิจประกันภัยมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยได้ตามความเสี่ยงและความเชี่ยวชาญของตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑ กำหนดกรอบแนวทางในการผ่อนคลายการกำกับราคาและผลิตภัณฑ์ประกันภัย อย่างค่อยเป็นค่อยไป ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนได้เสีย โดยกำหนดกรอบระยะเวลาการผ่อนคลายในแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัย ตามความพร้อมของธุรกิจ และคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนเป็นหลัก โดยผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับธุรกิจ/ผู้ประกอบการที่ผู้เอาประกันภัยมีความสามารถในการพิจารณาเลือกซื้อ จะกำหนดระยะเวลาผ่อนคลายเป็นลำดับแรก ส่วนผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่กระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ จะกำหนดระยะเวลาผ่อนคลายในลำดับต่อไป ทั้งนี้ กำหนดให้มีการผ่อนคลายการกำกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยแต่ละประเภท ประกอบด้วย การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง การประกันอัคคีภัยและประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน (IAR) การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลและการประกันภัยสุขภาพ และการประกันภัยรถยนต์ (ภาคสมัครใจ)

๑.๒ วิเคราะห์ผลกระทบและเสนอแนวทางแก้ไขปรับปรุงการผ่อนคลายการกำกับของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

**๒. พัฒนาการกำกับ และกระบวนการให้ความเห็นชอบ/อนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัย** เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับผลิตภัณฑ์ประกันภัย และลดอุปสรรคและความล่าช้าในการให้ความเห็นชอบและอนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัย

๒.๑ พัฒนาการกำกับ และการให้ความเห็นชอบผลิตภัณฑ์ประกันภัยตามระดับความมั่นคง และระดับความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย



๒.๒ พัฒนาช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบและการอนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัย ด้วยระบบ I-SERFF

**๓. ส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาดประกันภัยในภูมิภาคอาเซียน** เพื่อให้ธุรกิจประกันภัยไทย มีบทบาทต่อการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความพร้อมสามารถรองรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ และเป็นศูนย์กลางการประกันภัยที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนโดยดำเนินการ ดังนี้

**๓.๑ ส่งเสริมการขยายธุรกิจในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน**

๓.๑.๑ ศึกษากฎหมาย ระเบียบ กระบวนการขั้นตอนในการเข้าสู่ตลาดประกันภัยของประเทศกลุ่มเป้าหมาย

๓.๑.๒ ทบทวน และปรับปรุงหลักเกณฑ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพสามารถขยายธุรกิจได้ในระดับภูมิภาค

๓.๑.๓ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการประกันภัยใน CLMV

- Regional Headquarter
- การบริหารจัดการสินไหมทดแทน

๓.๒ ส่งเสริมความร่วมมือด้านวิชาการประกันภัยในกลุ่ม CLMV โดยการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันภัย

๓.๒.๑ แลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการตรวจสอบบริษัทประกันภัยในประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

๓.๒.๒ แลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย การจัดทำตารางมรณะ การจัดตั้งสมาคมประกันภัยในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๓.๒.๓ สนับสนุนการจัดอบรมความรู้ด้านการประกันภัย ให้กับหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในกลุ่มประเทศ CLMV

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัย

เพื่อให้ระบบประกันภัยมีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจประกันภัย โดยผ่านกลยุทธ์ที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

**๑. พัฒนาและยกระดับบุคลากรประกันภัยให้เป็นผู้มืออาชีพ** เพื่อให้ระบบประกันภัยมีบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอในการขับเคลื่อนธุรกิจประกันภัย โดยดำเนินการ ดังนี้

**๑.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากรประกันภัย** โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑.๑ ปรับปรุงคุณสมบัติและมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประเมินวินาศภัย

๑.๑.๒ กำหนดให้บริษัทประกันภัยมีผู้พิจารณารับประกันภัย(Underwriter) ที่มีคุณสมบัติและมีความรู้ตามมาตรฐานสากล

๑.๑.๓ พัฒนามาตรฐานความรู้ในสาขาวิชาชีพและส่งเสริมการพัฒนาความรู้ และปรับปรุงคลังข้อสอบเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาคู่มือปฏิบัติงานสำหรับตัวแทน/นายหน้าประกันภัย

**๑.๑.๔ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย**

๑) ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทหน้าที่ของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย

๒) ปรับปรุงมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยร่วมกับสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย

๓) จัดทำ CPD Continuous Professional Development ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยร่วมกับสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย

๑.๑.๕ พัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาโดยสนับสนุนและผลักดันให้สถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและอาชีวศึกษาเปิดสอนหลักสูตรด้านการประกันภัยโดยออกแบบหลักสูตรวิชาเรียนให้ครอบคลุมบุคลากรประกันภัยครบวงจร

๑.๒ เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรในระบบประกันภัย โดยดำเนินการดังนี้

๑.๒.๑ ผลักดันให้สถาบันวิทยาการประกันภัยระดับสูง เป็นศูนย์กลางการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรประกันภัยภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓ มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ให้กับระบบประกันภัยโดยแบ่งเป็นหลักสูตรสำหรับบุคลากรประกันภัยทั้งภาคธุรกิจและภาครัฐ ๓ ระดับ ได้แก่

- ๑) ระดับปฏิบัติการ
- ๒) ผู้บริหารระดับกลาง
- ๓) ผู้บริหารระดับสูง

๑.๒.๒ ส่งเสริมการให้ทุนสำหรับบุคลากรประกันภัย และนิสิต นักศึกษาในสาขาที่ขาดแคลน

**๒. เสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและสารสนเทศ** เพื่อให้ระบบประกันภัยมีฐานข้อมูลกลางด้านการประกันภัย และการเชื่อมโยงข้อมูลที่สามารถรองรับการดำเนินงานของหน่วยงานกำกับ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเครือข่าย และประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในระบบประกันภัย โดยการ

๒.๑.๑ สนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนาสำหรับงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมประกันภัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการประกันภัยและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นและเผยแพร่งานวิจัยด้านการประกันภัย และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ พัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการประกันภัย (Insurance Bureau System) เพื่อให้ระบบประกันภัยมีคลังข้อมูลด้านการประกันภัยที่สมบูรณ์ ครอบคลุมทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยและการพัฒนาธุรกิจประกันภัยในอนาคต รวมถึงการป้องกันการฉ้อฉลในธุรกิจประกันภัย

๒.๓ ศึกษารูปแบบของหน่วยงานกลางในการบริหารจัดการข้อมูลด้านการประกันภัย ที่เหมาะสมกับระบบประกันภัยของประเทศไทย

**๓. ผลักดันให้การประกันภัยเป็นเครื่องมือบริหารความเสี่ยง** เพื่อให้ภาครัฐสนับสนุนและใช้การประกันภัยเป็นเครื่องมือบริหารความเสี่ยงโดยดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ บูรณาการความร่วมมือกับภาครัฐในการผลักดันให้มีการนำการประกันภัยมาใช้เป็นเครื่องมือจัดการความเสี่ยงที่มีผลต่อสาธารณะ โดยการ

๓.๑.๑ สนับสนุนภาครัฐในการนำการประกันภัยมาใช้บริหารความเสี่ยงสำหรับการประกันภัยภัยพิบัติสำหรับเกษตรกร

๓.๑.๒ ประสานความร่วมมือกับภาครัฐในการให้การประกันภัยมีส่วนช่วยในการบริหารความเสี่ยงภัย เช่น การประกันภัยรถโดยสารสาธารณะ อาคารสาธารณะ เรือโดยสาร สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงการประกันภัยความรับผิดชอบทางวิชาชีพ

๓.๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางและมาตรการเพื่อลดปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ประกันภัยแบบต่างๆ อาทิ มาตรการลดและป้องกันอุบัติเหตุบนท้องถนน หรือในสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น



๓.๒ ผลักดันมาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการประกันภัยและการลงทุนของธุรกิจประกันภัย โดยประสานความร่วมมือกับกระทรวงการคลังในการกำหนดวัตถุประสงค์ และแนวทางการดำเนินการในภาพรวม

**๔. เสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานกำกับ** เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานกำกับให้มีความพร้อมรองรับความท้าทาย โดยดำเนินการ ดังนี้

**๔.๑ ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัย**

**๔.๑.๑ ปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย**

**๑) การกำกับดูแลบริษัทประกันชีวิต/วินาศภัย**

- วางโครงสร้างให้บริษัทประกันภัยมีระบบการบริหารจัดการที่ดี (Corporate Governance) ตั้งแต่การเริ่มเข้ามาประกอบธุรกิจประกันภัย และในระหว่างการประกอบธุรกิจ
- กำกับดูแลบริษัทประกันภัยระหว่างการดำเนินธุรกิจจนถึงเลิกกิจการ
- ตรวจสอบบริษัทประกันภัย มาตรการแทรกแซงและการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการของบริษัท

**๒) การกำกับดูแลคนกลางประกันภัย**

๓) การปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของกองทุนประกันชีวิต/วินาศภัยให้สอดคล้องกับการทำหน้าที่ของกองทุนในฐานะผู้ชำระบัญชีมากขึ้น

๔) การเตรียมพร้อมรองรับการเปิดเสรี โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเปิดเสรีโดยการเปิดเสรีจะยึดหลักมาตรฐานการกำกับดูแลที่เท่าเทียมกัน และหลักต่างตอบแทนเป็นสิ่งสำคัญ เช่น สัดส่วนผู้ถือหุ้น การเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านตัวแทนหรือนายหน้าประกันภัยในประเทศภาคี

**๕) ให้มีระบบการขึ้นทะเบียนผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ**

**๔.๑.๒ พัฒนากฎหมายประกันภัยทางทะเล**

**๔.๒ เตรียมความพร้อมเพื่อการประเมิน Financial Sector Assessment Program (FSAP)**

**๔.๒.๑ วางแผนการเตรียมความพร้อมเข้าร่วมการประเมิน FSAP**

๔.๒.๒ ศึกษามาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย และประเมินตนเองตามกรอบมาตรฐานและวิเคราะห์หาข้อบกพร่อง (Gap) โดยตนเอง

๔.๒.๓ ดำเนินการทบทวนการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกและเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประเมิน FSAP ในส่วนอื่นๆ

**๔.๒.๔ จัดลำดับความสำคัญของ Gap และกำหนดแนวทางการปรับปรุง**

**๔.๒.๕ ดำเนินการปิดข้อบกพร่อง (Gap) ตามแนวทางที่กำหนด**

**๔.๓ พัฒนาการบังคับใช้กฎหมาย** เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล และมาตรฐานการปฏิบัติงานของสำนักงาน โดยการ

๔.๓.๑ พัฒนาระบบข้อมูลในสำนักงาน อาทิเช่น ข้อมูลเพื่อการ investigation และข้อมูลการดำเนินงาน และการดำเนินคดีในอดีต และการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่น

๔.๓.๒ พัฒนาแนวปฏิบัติในการเข้าตรวจสอบและดำเนินคดี อาทิเช่น ขั้นตอนในการดำเนินการ /การตีความทางกฎหมาย

๔.๓.๓ เสริมสร้างศักยภาพด้าน Investigation โดยการพัฒนาทักษะของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ สืบค้นข้อมูล เพื่อประกอบการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี

### ๓) การวัดผลความสำเร็จ

การวัดผลความสำเร็จของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓) จะพิจารณา จากปัจจัยชี้วัดความสำเร็จด้านพัฒนาการและเสถียรภาพของระบบประกันภัย ๕ ปัจจัย ดังนี้

๓.๑ สัดส่วนเบี้ยประกันภัยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Insurance Penetration) อยู่ในระดับเดียวกับค่าเฉลี่ยสัดส่วนเบี้ยประกันภัยต่อ World GDP อยู่ที่ร้อยละ ๖.๒๐

๓.๒ จำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตต่อประชากรอยู่ที่ร้อยละ ๕๐

๓.๓ มูลค่าเบี้ยประกันภัยต่อหัว (Insurance Density) ของไทยอยู่ในระดับเดียวกับค่าเฉลี่ยมูลค่าเบี้ยประกันภัยต่อหัวของโลก ระหว่าง ๑๘,๐๐๐ – ๒๓,๐๐๐ บาท

๓.๔ ระดับความสำเร็จของการยกระดับความมั่นคงทางการเงิน

๓.๕ สัดส่วนเรื่องร้องเรียนที่เข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยเรื่องร้องเรียนของสำนักงาน คปภ. ต่อจำนวนกรมธรรม์ประกันภัย ไม่เกินร้อยละ ๐.๐๑๖